

uznán jako soukromoprávní, a neuvádí zákonných ustanovení, dle nichž veřejnoprávní nárok stane se soukromoprávním jen důsledkem uznání. Je proto neodůvodněn závěr, že nárok takový lze vymáhati pouze sporem, a ne cestou správní.

Čís. 2643.

Opatrovníka svěřenství lze zbaviti úřadu jen z důvodů v zákoně výčetmo uvedených (tedy nikoli na př. z pouhých důvodů úsporných).

(Rozh. ze dne 23. května 1923, R I 451/23.)

Svěrenský čekatel Josef W. v souhlase se svěřenským dědicem Jiřím W-em navrhl, by ustanoven byl nový opatrovník svěřenství a potomstva Jana P-a na místě dosavadního Dra Hugona J-a, by takto svěřenství byly ušetřeny útraty opatrovnictví, které se dosavadnímu opatrovníku svěřenství a potomstva platily, ježto nově navržený opatrovník svěřenství a potomstva v podání ze dne 10. ledna 1923 výslovně prohlásil, že jest ochoten úřad ten bezplatně na se vzíti. S věrenský soud žádosti vyhověl, rekursní soud jeho usnesení potvrdil. Důvody: Se stížností lze souhlasiti jen potud, že ustanovený opatrovník může býti z moci úřední sprostěn z úřadu opatrovníka jen z důvodu zákonných (§ 254 a 281 obč. zák.). Zde však nejde o sprostění opatrovníka z moci úřední, nýbrž k žádosti účastnících stran z důvodů úsporných. Že taková úspora za nynějších hospodářských poměrů jest oduvodněna, nelze pochybovati. Velkostatkář Jan P. se nabídl, že úřad opatrovníka bude bezplatně vykonávati. Ježto útraty opatrovnictví za léta 1919—1922 činily 7906 Kč 39 h, nelze upříti, že bezplatné vykonávání tohoto úřadu je pro svěřenství výhodou, které nelze přehlédnouti.

Nejvyšší soud zamítl žádost.

Důvody:

Napadené usnesení odporujíc §§ 254—260 obč. zák. a § 281 obč. zák. je zřejmě nezákonné, a je dovolací rekurs odůvodněn podle §u 16 pat. o nesp. říz. Z oněch předpisu obč. zákona je patrné, že zákon připouští změnu v osobě zákonného zástupce, ať jde o poručníka nebo o opatrovníka, jen z důležitých důvodů. Stanoví proto přesně případy, v nichž může zástupce ten býti sprostěn z úřadu nebo propuštěn. Ani jeden z těchto případů nenastal v osobě stěžovatele jako opatrovníka svěřenství a potomstva, a to ani podle §§ 259 a 260 obč. zák., ježto zákon přesně stanoví, které strany a z jakých důvodů mohou žádati o sprostění zákonného zástupce. Nerozhoduje tu ani důvod úspory, když opatrovníkem ustanoven byl advokát, o němž dalo se s určitostí předpokládati, že bude požadovati odměnu za svou činnost. Touto okolností není ohrožen zájem svěřenství a potomstva, jichž zájmy opatrovník zastává, a to ani tehdy, když někdo jiný je ochoten zastávati úřad ten bezplatně.